

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
 πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι· 80
 τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς,
 πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ, 85
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
 ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε

79. πάρετε Ald. προτροπῆς Ald. Guelph.

81. τύμφῳ δὲ Med. Guelph. et MS. quo usus est Robortellus, pro τάμφῳ. Vid. 86. δὲ inserit etiam Aldus.

82. κατεύξωμαι Ald. Rob. κατε-
 εὐξωμαι Turn. et recentiores. In
 hujusmodi interrogationibus poni-
 tur vel aoristi secundi subjuncti-
 vus, vel futuri indicativus. Suppl.
 774. Τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν;
 Eurip. Iph. A. 454. Εἶεν. τί
 φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν; Πῶς
 δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
 Ibid. 442. ex Grotii et Marklandi
 correctione, Οἴμοι, τί φῶ δύστη-
 νος; ἄρξουαι πόθεν; sicut ap.

Theocrit. II. 64. Ἐκ τίνος ἀρ-
 ξεῦμαι; ubi MSS. habent ἄρξουαι
 et ἄρξωμαι. Cf. XVII. 10. et
 Gorgiam in Oratt. Gr. T. VIII.
 p. 103. Noster vero infra 843.
 Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι;
 Theb. 1060. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ;
 τί δὲ μήσωμαι; quare in hoc loco
 retinendum puto κατεύξωμαι: et
 quidem nonnihil differunt πῶς κατ-
 εὐξομαι; et πῶς κατεύξωμαι; Illud
 Anglice exprimas, *how shall I
 pray?* hoc vero, *how should I
 pray, if I pray at all?* vid. Dawes
 M. C. p. 408. ed. Kidd.

88. ἔστ' ἂν τι δοῦναι Ald. ἔσθλ'
 ἀντιδοῦναι Elmsleius ad Eurip.
 Heracl. 387. quod ut cum sequen-